

Senarist Scriptwriter MİZGİN MÜJDE ARSLAN

Yönetmen Director MİZGİN MÜJDE ARSLAN

Yapımcı Producer MİZGİN MÜJDE ARSLAN

Tahmini Çekim Tarihi Shooting KASIM NOVEMBER 2012

Tahmini Bütçe Estimated Budget 650.000 TL

Kesinleşmiş Finansman Secured Budget 100.000 TL

İletişim Contact ŞİRİNEVLER MAH. MAHMUTBEY CAD. 15. SOK. NO: 9/7 BAHÇELİEVLER
İSTANBUL

T: MÜJDE ARSLAN 0537 790 06 55

E: mujdearslan2003@yahoo.com

MİZGİN MÜJDE ARSLAN

YAPIMCI, YÖNETMEN, SENARİST

PRODUCER, DIRECTOR, SCRIPTWRITER

■ 1981, Mardin doğumlu. Biyoloji eğitiminden sonra Marmara Üniversitesi Sinema Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. Halen Bahçeşehir Üniversitesi'nde Sinema ve Medya Çalışmaları bölümünde doktorasını sürdürmektedir.

2002 yılında Dicle Haber Ajansı'nın Diyarbakır şubesinde öğrencilik yıllarında gazeteciliğe başladı. Aynı yıl ajansın İstanbul şubesine geçerek, 2006 yılına dek burada kültür-sanat editörlüğü ve sinema yazarlığı yaptı. Şimdiye dek pek çok dergide yazıları yayınlanan Arslan, Yeni Film dergisi yazarıdır.

Rejisör: Atıf Yılmaz ve Kürt Sineması: Yurtsuzluk, Sınır ve Ölüm adında iki derleme kitabı bulunan Arslan'ın yazdığı *Yeşim Ustaoglu: Su, Ölüm ve Yolculuk* adlı kitabı bulunmaktadır. 2006 yılında *Son Oyun* adlı ilk kısa filmi çekti. Film yurtiçinde ve yurtdışında çeşitli ödüller aldı. *Tov/Tohum* adlı kısa filminden sonra ilk belgesel filmi *Kirasê Mirinê: Hewîti (Ölüm Elbisesi: Kumalık)* filmi yönetti. Arslan'ın yazıp yönettiği *Ben Uçtum Sen Kaldın* adlı filmi 31. İstanbul Film Festivali'nin Ulusal Yarışma bölümünde gösteriliyor.

■ Mizgin Mujde Arslan was born in 1981 in Mardin. She received her undergraduate degree from Dicle University Biology Department and her master's degree from Marmara University Faculty of Communication -, Department of Cinema. She is doing her PhD in Bahçeşehir University on Cinema and Media Studies. She has worked as a journalist for DIHA (Dicle News Agency). She also writes essays on culture and cinema, which are published in various magazines and newspapers. Afterwards, she directed other short films, as well. Her documentary, titled *A Fatal Dress, Polygamy* had its premier during the 28th Istanbul Film Festival. Arslan also directed two short documentary films. One of them is titled *Dana Bayramı / Kamkasa Vit Vit*.

She is the author of the book, *Rejisör Atıf Yılmaz* (Agora Books), based on interviews made with the late, legendary Turkish film director, Atıf Yılmaz. Arslan also drafted the first book on Kurdish Cinema, which is titled *Kurdish Cinema: Rootlessness, Border and Death* (Agora Books) and wrote a book titled *Yeşim Ustaoglu: Water, Death and Journey*. Arslan's documentary film *I Flew You Stayed* will make its world premier in the National Competition during the 31st Istanbul Film Festival.

- 2006 *Son Oyun* Senarist Yönetmen Scriptwriter Director (Kısa film Short film)
2009 *Tov / Tohum* (Kısa film Short film) Yönetmen Senarist Director Scriptwriter
2009 *Ölüm Elbisesi: Kumalık* (Belgesel Documentary) Yönetmen Yapımcı Director Producer
2010 *Dana Bayramı / Kamkasa Vit Vit* (Belgesel Documentary) Yönetmen Yapımcı Director Producer
2010 *Şare/Ağıt* (Kısa film Short film) Yönetmen Senarist Director Writer (İrfan Taşkın ile birlikte, with İrfan Taşkın)
2012 *Ben Uçtum Sen Kaldın* Yönetmen Yapımcı Senarist Director Scriptwriter Producer

SİNOPSİS
SYNOPSIS

■ Hikâye, Irak-Suriye sınırına yakın Mardin ovasında bir yatılı ilköğretim bölge okulunda (YİBO) geçer. Bölgede hem Körfez Savaşı'nın hem Kürt-Türk çatışmalarının gerginliği vardır. Tellerle çevrilerek izole edilen, askeri kuralların geçerli olduğu YİBO'nun sakinleri tek tip kıyafet giyen, bit muayenesine maruz kaldığı için saçları makineye vurdurulmuş yatılılar ve cezalandırıcı öğretmenleridir. Derslikler, lojmanlar, yatakhane, yemekhane iç içedir. Kışla işlevindeki bu yatılı ilköğretim okulunda, öğrenciler iş teknik dersinde büst yapmaya çalışırken, kazayla Atatürk büstünü düşürürler. Büstün burnu kırılır. Kırılan burun okula yeni gelen ve büst yapan gruba dâhil edilen Zahir'in ayaklarının önüne düşer. Film, altı kişiden oluşan bu grubun hikâyesini ve büst kırıldıktan sonra başlarına gelenleri anlatır.

Aşklar da yaşanır. Serap ile Zahir mektuplaşmalardan sonra buluşur, yan yana sessizce otururlar. Sessizliği bozan Serap olur: “Sende bit var mı?” diye sorar ve kafasında bit arar. Serap, Zahir'e, “Aşkımız neye benziyor?” diye sorar. Zahir, “Beyaz bir güvercine” deyince Serap ondan beyaz bir güvercin getirmesini ister.

Sakladıkları büst bulunur, öğrenciler 'bitli' denilerek revire kapatılır. Revirin iki odası cezaevine dönüştürülür. Zahir revirin küçük penceresinden dışarıdaki güvercinleri izler. Okuldaki durum askeriyeye aktarılır. Çocuklar sorgulanır.

Bir güvercin aşığı, burnu kırılan bir büst, öğretmenlerin her gün yinelenen şiddeti ve evden, ailelerinden uzakta çocukların dostluğu ve onların savaş karşısında erken büyüme zorunda kalan trajikomik halleri... Saddam bomba atacak mı, yatılılar hafta sonu izne çıkabilecek mi? Çocuklar cezaevinden kurtulup, Zahir, Serap'a güvercini götürebilecek mi?

Büst, susuzluk, yalnızlık, korku ve kanıksanmış günlük şiddet içerisinde sıcak dostluklar, platonik aşklar, çocuksu hayal güçlerinin sınırları aştığı bir dünyayı anlatıyor.

■ The story takes place at a boarding school on Mardin plains, nearby the border of Iraq and Syria. In this region, there is a tension both of the Gulf War and of the conflict between Kurds and Turks. This boarding school is isolated from the outer world by barbed wires and is ruled by military laws and practices. Its residents are children who wear same color outfits and have the same short haircut due to precautions against the spread of lice, and their punishing teachers. The classrooms, the lodgings, the dormitory and the refectory of the school are intertwined. In this barrack-like boarding school, students unintentionally break the bust of Atatürk while they were in an effort to make busts. The nose of the bust breaks and falls down in front of Zahir, who has newly arrived at this school and included in the making of the bust. The film tells the story of this group and what happens to them after the breaking of the bust.

There is also love in the story. After exchanging letters for a while, Serap and Zahir meet and sit side by side silently. The silence is interrupted by Serap, who asks “Do you have lice? “, and she looks for lice in Zahir's hair. Serap asks Zahir, “What does our love look like?” and he responds, “It looks like a dove”. In return, Serap asks him to bring a dove.

The bust they were hiding is found, the students are locked in the infirmary on account of the spread of lice. The two rooms of the infirmary are converted into a prison. From the small window of the infirmary, Zahir watches the doves outside. The incidents in the school are notified to the military. The children are interrogated by the commander.

A dove lover, a bust without a nose, repeated violence of the teachers, the friendship of children who are away from their homes and families, their tragicomic state of untimely maturity due to the ongoing war... Will Saddam drop a bomb; will the boarding students be able to take a leave of absence? Will the kids succeed in getting out of the prison; will Zahir be able to bring a dove to Serap?

Büst tells the story of a world in which intimate friendships, platonic love and childish dreams go beyond the limits amidst drought, isolation, fear and routine violence.

YÖNETMEN GÖRÜŞÜ
DIRECTOR'S NOTE

“Buraya bakın, burada, bu kara mermerin altında Bir teneffüs daha yaşasaydı, Tabiatın tahtaya kalkacak bir çocuk gömülüdür Devlet dersinde öldürülmüştür.” Ece Ayhan

İsmail Beşikçi'nin araştırmalarına göre, 1934'te TBMM'den geçmiş olan İskân Kanunu'ndan sonra Kürt çocuklarının Türkçe konuşacakları yatılı okulların açılması kararlaştırılmıştır. Beşikçi'ye göre, “Kürt bölgelerinde genç yaşlarda çevre ve ailelerinden koparılan Kürt çocuklarının Türkleştirildikleri yatılı okullar kurulması yanında, nüfus memurlarınca Kürt isimlerinin nüfusa kaydının yapılmasının reddedilmesi diğer bir mertebedir. 1970'lere geldiğinde, Türkiye'de var olan 70 yatılı okulun 60 tanesi Kürt bölgesindeydi.”

Kürtlerin bugün pek çok okumuşu yatılı ilköğretim bölge okullarında eğitim almıştır. Filmin senaristi ve yönetmeni de bu yatılı bölge okullarından birinde eğitim almıştır ve bir gün bu konuda film yapmayı hayal etmektedir.

İktidarın işlediği kendini yarattığı en küçük yapı birimlerinden birisi yatılı okullardır. Foucault, iktidarın merkezden çevreye, yukarıdan aşağıya, tümelden tikele doğru uzandığını, çoğaldığını ve toplumun en küçük birimlerine sürdüğünü anlatır. Foucault'ya göre baskı, “Hem yok olmaya mahkûm etme işlevi görür, hem de bir susma emri, var olmayışın olumlanması ve dolayısıyla da tüm bu konularda söylenecek, görülecek ya da bilinecek hiçbir şey olmadığını tespit edilmesini sağlayacak biçimde işler.”

Filmin hikâyesi çocukların gözünden anlatılır. Okulun militarist havası üniformalardan yürüyüşe, yemekten duaya, eğitime, yatmaya her ana siner; askeri bir disiplin vardır. Ceza sistemi gelişkindir; çocuklar büstü kazayla kırdıklarında cezaevi devreye girer; okulun reviri cezaevine dönüşür.

“Çocuk” kavramı genel olarak Türkiye'de sorunludur. İlköğretim okulları, ıslahevleri, yatılı okullar, çocuk cezaevleri, evlerimizin içindeki çocukların gördüğü muamele ve sokak

çocuklarıyla, Türkiye bu problemi her yönüyle yaşamaktadır. Türkiye'de çocukları anlatan filmler de sınırlıdır. Bu film bir dönem içinde yatılı okullardaki çocukların neler yaşadığına dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Senaryo, 1992 yılında geçer. O dönemin Körfez Savaşı, Ferdi Tayfur, Yalan Rüzgârı, Tutti Frutti gov, Kaptan Morgan gibi figürleri de yerini alır. Dünyanın bütün okullarının duvarlarında çocukların çizimlerini görmek mümkündür. Büst'te tebeşirle çizili duvar, anlatının bir parçası olarak kullanılır. “Duvarlara yazı yazmayınız” başlığı altında M ile K bir kalbin içinde çizilidir; “YİBO, Allah kurtarsın”, “Şampiyon FB”, “Allah'tan başka büyük yok”, “İZİNNN”, “Miniko Gülistan'ı seviyor” yazılıdır.

Yatılı okullar yönetmen/senarist için iki kelime demektir; birisi kuşkusuz dostluk ve saflıktır, bu bardağın dolu tarafıdır; boş tarafında şiddet, korku ve baskı vardır. Seyirciye yer yer komik, yer yer trajik bir yolculuk yaşatılacaktır.

Kısa film çekerek sinemaya başlayan senarist, yönetmen çoğunlukla kişisel hikâyeleri evrensel temalarla filmleştirmeyi esas alır. İlk iki kısa filminde yaşlıların dünyasına, ilk belgesel filmi olan *Ölüm Elbisesi Kunalık* filminde halasından yola çıkarak kadınlık hallerine, 31. İstanbul Film Festivali'nde Ulusal Yarışma bünyesinde prömiyer yapacak *Ben Uçtum Sen Kaldın* adlı ilk uzun metraj belgeselinde ise babasının kayıp mezarını arayışının öyküsü üzerinden, baba-kız, savaş-aile kavramları etrafından bir sorgulamaya götürür.

Bu filmle yönetmen insanın en önemli dönemini oluşturan çocuklukta baskı ve devlet kavramlarıyla nasıl karşılaştığını gözler önüne sermeyi hedef alır. Yine bir toplumsal gerçekliğimiz olan YİBO'ların Türkleştirme politikaları, ceza sistemlerini gözler önüne sermeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, ceza, iktidar, baskı, şiddet, kimlik kavramlarına girer. Filmin rengi sarı ağırlıklıdır; çekimler aktüeldir.

Look, right here, under this black marble
A child is buried, killed by the lectures of the state.
Only if there was one more playtime, He was to go
to the blackboard,
For an oral exam on science. Ece Ayhan

Based on Ismail Beşikçi's research, right after the enactment of the Law on Settlement (Iskan Kanunu) at the Grand National Assembly of Turkey (TBMM), a decision was taken to establish regional primary boarding schools (YİBO's) where Kurdish kids would learn to speak Turkish. According to Beşikçi, these Kurdish kids were taken away from their families and environments at a very young age to be "Turkified" and their families were not permitted by the registrars to give Kurdish names to their children. In 1970s, 60 of the total of 70 regional primary boarding schools in Turkey were located in the Kurdish region of Turkey. Most of the literate Kurdish people were enrolled to these boarding schools. The director and scriptwriter of this film has also studied in such a boarding school in the region and has always dreamt of making a film of her own experience.

Boarding schools are micro building blocks, where power creates itself and further operates. Foucault reminds us that "Power operates from center to periphery, from above to below and from universal to particular." According to Foucault, repression functions as a condemnation of suppression, as a command of silence, as an affirmation of extinction. It thereby operates as an assurance of the fact that there is nothing to say, to see or to know about all of these things.

The story of the film is narrated through the eyes of children. The militarist atmosphere of the school is embodied in all aspects of life, from the uniforms to marches, from dinners to prayers, from education to sleep time; there is an entirely militarist discipline. The punishment system is advanced; when children break the bust, the state's prison participates in the course of action. The infirmary of the school is turned into a prison.

The concept of a "child" is rather

problematic in Turkey. In our country, there are a lot of institutions, procedures and actors behind this problem; primary schools, reformatories, boarding schools, handling of children at homes, street children. The number of the films on children are also limited in Turkey. For this reason, our film attempts at drawing attention to the experiences of boarding school children in one semester.

The story takes place in 1992. The important events and figures of the time, such as the Gulf War, Ferdi Tayfur, Yalan Rüzgarı (The Young and the Restless), Tutti Frutti Show and Captain Morgan are also present in the film.

In all the schools around the world, it is possible to see the drawings of children on school walls. In Bust, the wall, which is drawn on by chalk, is utilized as an important part of the narration. Under the sign "DO NOT DRAW ON WALLS", a heart shape is drawn, with the initials M and K inside. On this wall, it is also written "YİBO, may Allah save you", "FB the champion", "There is nothing as great as Allah", "PERMISSIONNN", "Miniko loves Gülistan."

Boarding schools mean two things for the director/scriptwriter — one of them is without doubt friendship and purity and this represents the filled half of the glass; meanwhile the half empty part of the glass is full of violence, fear and repression. The audience will go through a sometimes funny and at other times a tragic journey.

The scriptwriter/director of the film has started making films by shooting short films. Her main motivation is to shoot films based on personal stories by using universal themes. In the first two short films, she turned her camera towards the world of old people. In her first documentary entitled "*Ölüm Elbisesi Kumalık (A Fatal Dress: Polygamy)*", which is based on the memoirs of her aunt, she focused on the state of being a woman. Her first feature documentary, entitled "*I Flew, You Stayed*", will be premiered in the National Competition part of the 31st Istanbul Film Festival. In this documentary, she departs from the real story of her own father's lost grave, revolving around the concepts of father-daughter, war-family, with an aim to interrogate these concepts.

In this film, her purpose is to reveal how she

was encountered with the concepts of repression and state as a child. Another intention is to bring into light the "Turkification" policy of YİBO's and their suppression and punishment systems. In this regard, the concepts of punishment, power, suppression, violence and identity are dwelled upon. The yellow color predominates in the film and hand held shooting technique was employed.